

Národní památník na Vítkově je jedním z nejvýraznějších příkladů souboje ideji a hmoty, boj abstraktního významu a formy jeho vzjádření. "Historické znemožnění" Památníku díky výraznému místu v komunistické propagandě je tak silné, že se stal pro většinu lidí téměř neviditelným ve smyslu vytěsnění nepříjemných vzpomínek .. Po obnově demokracie v Československu trvalo přes deset let, než se oficiální instituce začali vážně zajímat o kvalitní rekonstrukci nejen hmoty Památníku, ale jeho funkce. Jsme jiný národ než ti, kdo budovali Památník Osvobození. Snaha přilákat návštěvníky na Vítkov tím, že se na střeše postaví restaurace s vyhlídkou má v tomto případě velkou výpovědní hodnotu - jeho původní ideová náplň nemá ve společnosti dostatečně velkou skupinu adresátů. Současnou mladou generaci neoslovuje ani husitství, ani historie legií. Památník vnímají bezprostředně, tak jak na ně působí svou monumentalitou a strohostí. Aby plnil funkci pouze jako památník a mauzoleum se zdá být pro ně málo. Proto jsou nakloněni myšlenkám na pořádání výstav koncertů a projekcí, aniž by jim to připadalo nevhodné s ohledem na funkci památníku jako mausolea. Bude velice záležet na kvalitě programu Národního památníku, zda se skutečně Národnímu muzeu podaří nejen "oživit" Památník, ale dát mu i relevantní, důstojné místo v naší současnosti.